

KADINA YÖNELİK ŞİDDETİN ORTADAN KALDIRILMASI İÇİN ULUSLARARASI MÜCADELE GÜNÜ

thi – T Ü B A K K O M

25 KASIM “KADINA YÖNELİK
ŞİDDETİN ORTADAN KALDIRILMASI
İÇİN ULUSLARARASI MÜCADELE GÜNÜ”

25 Kasım ” Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması için Uluslararası Mücadele Günü”. Dominik Cumhuriyeti’ni 31 yıl boyunca kanla, baskı ve zulümle yöneten diktatör Trujillo’ya karşı mücadele eden yürekli kadınların, Mirabel Kardeşlerin 25 kasım 1960’da tecavüz edilerek ve dövülerek öldürülmesinin anısına, baskılara yenilmeyen yürekli kadınların mücadelesini onurlandırmak ve kadınlara yönelik şiddetle mücadele etmek adına ölümsüzleştirdiğimiz gün...

Kadına Yönelik şiddetin çarpıcı artış gösterdiği ülkemizde; mücadele yöntemlerini tartışırken; Kadına yönelik şiddetin hayatın diğer alanlarında yaşanan şiddetten bağımsız olarak ele alınması durumunda mücadelenin etkisiz kalmasına yol açacağı gerçeğini de dikkate almamız gerekmektedir. Şiddet kimden, nereden gelirse gelsin, kime karşı yapılırsa yapılsın, şiddete maruz kalanın / şiddet uygulananın kim olduğuna, neden uygulandığına bakılmaksızın ortak bir bilinçle

şiddete karşı duruş sergilenmelidir.

Kadına yönelik şiddetle mücadele için Ulusal eylem planları yapılmasına rağmen, ülkemizde kadına yönelik şiddetin arttığı görülmektedir. Kadınlarımız, kız çocuklarımız her alanda eğitim, yaş, sosyo-ekonomik durum ayırt etmeksizin şiddet görmekte, tacize, tecavüze uğramakta ,sakat kalmakta ve öldürülmektedir. Yasalarımızda yapılan değişikliklerin kadına yönelik şiddeti azaltmaya yetmediği,hatta en önemli insan hakkı olan yaşam hakkını ihlal eden öldürme fiilinin çok arttığı bir gerçektir. Bu artışın önemli bir nedeni de ülkemizde mevzuatla uygulama arasındaki yetersizliktir. Mücadelede sonuca varılmak isteniyorsa devletin bu soruna odaklanması gerekmektedir. Öncelikle kadına yönelik şiddetin kadının sosyal hayata katılımını engelleyen sosyal bir olgu olduğunun kabulüyle ;mücadeleyi şiddet uygulandıktan sonraki mücadele yerine ,şiddetin uygulanmasının önüne geçilmesi yönündeki mücadele yöntemlerine ağırlık vermemiz gerekmektedir .Bu nedenle kadına yönelik şiddetin önlenmesi için devletin çok yönlü ,bütüncül politikalar üretmesi yanında;bu mücadelenin toplumsal düzeyde ortak ve kararlı bir şekilde yürütülmesi, herşeyden önce kadının birey olduğunun kabulünü sağlayacak toplumsal zihniyet dönüşümünün sağlanması zorunludur. Kadınlara yönelik şiddeti doğuran ve sürekli hale getiren olumsuz tutum ve davranışları ortadan kaldırmak için cinsiyet eşitliği ve kadına yönelik şiddetle ilgili sosyal farkındalık yaratmak , zihniyet değişikliği yaratarak bireylerin ve toplumun kadına bakış açısını dönüştürmek zorunluluktur.

Kadına yönelik şiddetin önlenmesi mücadelesinde bu mücadelenin paydaşı olan herkesin samimi olması gerekmektedir. Özellikle devletin ,hükümetin ,siyasi makamların kadına bakış açılarını kadın sorununu çözecek yönde dönüştürmeleri gerekmektedir. Yasaları çözüme odaklı değiştirirken, kullanılan dilin siyasi amaçlı olarak kadın haklarına aykırı olması,toplumsal zihniyet değişikliğinin

önündeki en önemli engeldir. Cumhuriyetle kazandığımız kadın haklarımızın ortadan kaldırılmasına yol açacak yasal değişikliklerin yapılması, laik eğitimden uzaklaştırılması, Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı kurumlarda kullanılan dilin ve açıklamaların kadın haklarına aykırı olması, kadının her şeyden önce birey olduğunun kabul edilmemesi yönündeki beyan ve tutumlar kadının insan haklarının ihlalinin artmasına yol açmakta ve yapılan mücadeleyi engellemektedir. Bu nedenle kadına yönelik şiddetle mücadele alanında karar alma sürecinin kapsayıcı bir süreç olması ve tüm paydaşların rol oynamasının sağlanması gerekmektedir. Kadın alanında çalışan sivil toplum örgütlerinin karar alma sürecine katılımı mutlaka sağlanmalı, kadın örgütlerine danışılmalı, dinlenmeli ve destek olunmalıdır. Karar alma mekanizmasında insan hakları ön planda yer almalı, kadına yönelik şiddet bireysel kadın hakları ihlali olarak kabul edilmelidir.

İstanbul sözleşmesine ilk imza atan ülke olmamıza ve sözleşmede açıkça yasaklanmasına rağmen; aile hukuku ve kadına karşı şiddet alanında uzlaşma ve arabuluculuk uygulamasına gidilmesinin düşünülmesi hukuki dayanaktan yoksundur. Böyle bir kabul sözleşmenin ihlaline yol açacağı gibi, kadına yönelik şiddetin önlenmesi mücadelesine de engel olacaktır.

Türkiye Barolar Birliği Kadın Hukuku Komisyonu dönem sözcüsü ve Trabzon Barosu olarak dün olduğu gibi bugün de; ülkemizin her yerinde, kadının insan haklarının ihlaline yol açan her türlü davranışın, tutumun, kadınların Cumhuriyetle elde ettiği kazanımlara aykırı yasal değişikliklerin karşısında olmaya devam ederek, kadına karşı şiddetin tamamıyla ortadan kaldırılmasına yönelik politikaların ortaya konulması mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz. Kamuoyuna saygılarımızla.

AV.SİBEL SUIÇMEZ

TRABZON BARO BAŞKANI

TÜBAKKOM 14. DÖNEM SÖZCÜSÜ